

Karolina Magdoń

Inżynieria i analiza danych I rok

Sprawozdanie z projektu przesuwania elementów tablicy (C++)

Praca przygotowana na zajęcia "Algorytmy i struktury danych" w roku akademickim 2022/2023

Spis treści

 Wstęp i opis zagadnień projektu Podstawy teoretyczne zagadnienia 			
			3. Ce
4.1	Złożoność obliczeniowa i czasowa		5
4.2	Schemat blokowy	6	
4.3	Dane we/wy i zmienne pomocnicze	7	
4.4	Rezultaty testów	8	
5. Podsumowanie i wnioski		10	
6. Ap	pendix: kod programu	11	
Spis	ilustracji		
	chemat blokowy algorytmu		
Rys. 2 Test 1. (wcześniejsza wersja programu)		8	
Rys. 3 Te	est dla tablicy pobieranej z pliku tekstowego (dane z przykładu dołączonego do zadania)	8	
Rys. 4 Te	est 2. dla tablicy długości 10 liczb z przedziału [-100,100]	8	
Rys. 5 Test 3. dla tablicy długości 100 liczb z przedziału [-200,200]		8	
Rys. 6 Test 4. dla tablicy długości 1000 liczb z przedziału [-5000,5000]		9	
Rys. 7 Wykres długości czasu działania przy zwiększającej się długości tablicy		9	

1. Wstęp i opis zagadnień projektu

Moim zadaniem projektowym było utworzenie programu, który dla zadanej tablicy liczb całkowitych przesunie wszystkie elementy mniejsze od 0 na jej koniec. Dodatkowym warunkiem było zachowanie kolejności występowania elementów ujemnych. Do kolejnych zaleceń należało: przedstawienie podstaw teoretycznych zagadnienia oraz schemat blokowy algorytmu (również pseudokod). Zobrazować rezultaty działania programu. Ukazać złożoność czasową, obliczeniową.

2. Podstawy teoretyczne zagadnienia

W algorytmie będę używać Tablic i wskaźników, ważne jest, by rozumieć, co znaczą te pojęcia.

Tablica - Tablica to zbiór danych określonego typu. Dostęp do danych możliwy jest za pomocą kluczy, będących ich indeksami. Wykorzystanie tablic umożliwia operowanie na dużych ilościach danych tego samego typu. Deklaracji dokonujemy w sposób następujący:

typ danych nazwa tablicy[ilość elementów];

Wskaźnik - Wskaźnik jest zmienną przechowującą adres innej zmiennej. Wskaźnik przechowuje adres zmiennej znajdującej się w pamięci komputera. Nie ma konieczności odwoływania się do konkretnej zmiennej. Deklaracja wskaźnika wygląda prawie identycznie jak deklaracja typowej zmiennej:

int * wskaznik;

Dla nas wskaźniki będą o tyle przydatne, że w przeciwieństwie do Tabeli, gdzie zawsze trzeba podać indeks, do którego się odwołujemy, wskaźnik będzie można w całości przekazać jako to, co zwraca funkcja. Bez tego nie mogłabym działać większą ilością funkcji na jednej tabeli.

3. Cechy programu

- 1. Możliwość odczytywania danych wejściowych z pliku tekstowego i zapisu posortowanego ciągu do pliku tekstowego z danymi wyjściowymi.
- 2. Na potrzeby testów zaimplementowanie funkcji generującej "losowe" ciągi elementów (o zadanej długości)
- 3. Główna funkcja przesuwająca elementy w tablicy tak, by spełniały wymaganie zadania.
- 4. Mierzenie czasu działania głównego algorytmu i zapis do pliku czasu działania dla serii zmierzonych czasów z zwiększającą się ilością elementów tablic.

Do wykonania tego projektu stworzyłam kod w języku C++ zawierający:

- > funkcję wczytującą z pliku serię liczb,
- funkcję generującą losowy zbiór liczb (różną ich ilość oraz liczby z różnych przedziałów) służącą do testowania algorytmu przesuwającego,
- właściwy algorytm przesuwający,
- > zaimplementowany do algorytmu przesuwającego miernik czasu działania,
- > segmenty zapisujące do plików otrzymane dane.

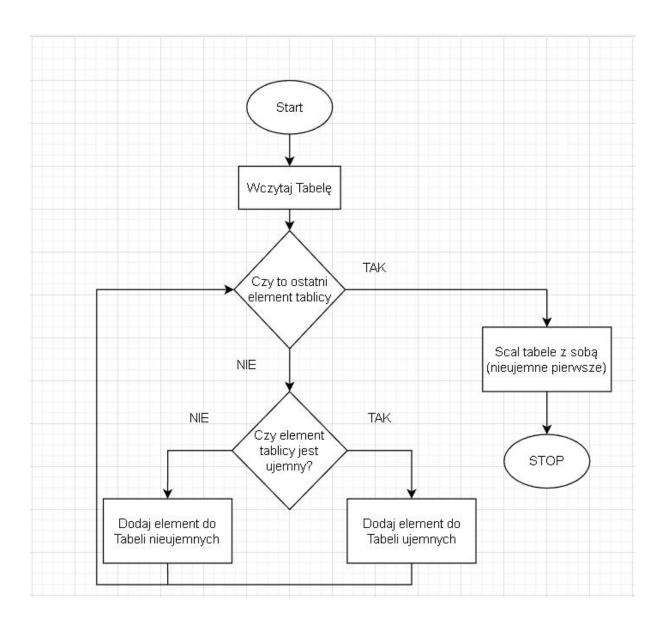
4. Opis algorytmu przesuwającego

Algorytm bierze Tablicę liczb naturalnych i dla każdego elementu sprawdza, czy jest ujemna czy nieujemna. Wstawia go do odpowiedniej tablicy tymczasowej, po czym scala te tablice, zaczynając od tablicy elementów nieujemnych.

4.1 Złożoność obliczeniowa i czasowa

Złożoność obliczeniowa algorytmu jest bardzo wydajna, w każdym wypadku wynosi O(n), gdyż wystarczy, że tylko 2 razy przeanalizujemy wszystkie liczby z tabeli, aby wyznaczyć wynik. Złożoność czasowa jest znikoma, miałam problemy ze sprawieniem, by miernik czasu nawet zmierzył czas wykonywania się algorytmu. W najgorszym wypadku będzie to kilka tysięcznych sekundy, przy naszej skali działania jest to prawie nic.

4.2 Schemat blokowy

Rys. 1 Schemat blokowy algorytmu

4.3 Pseudokod

K01: Wczytaj Tabelę

K02: Stwórz 2 Tabele Pomocnicze:

- 1. Tabela, która będzie przetrzymywać liczby nieujemne
- 2. Tabela, która będzie przetrzymywać liczby ujemne

K03: Stwórz 2 Zmienne Pomocnicze:

- 1. Zmienna, która będzie wskaźnikiem tabeli z liczbami nieujemnymi
- 2. Zmienna, która będzie wskaźnikiem tabeli z liczbami ujemnymi

K04: Patrzymy na każdy element po kolei i sprawdzamy dla niego, czy jest mniejszy od 0, jeśli nie, przechodzimy do K04.1, jeśli tak, do K04.2

- **K04.1** Dopisz element do Tabeli dla elementów nieujemnych na miejsce, które wskazuje wskaźnik i zwiększ wartość wskaźnika tabeli z liczbami nieujemnymi
- **K04.2** Dopisz element do Tabeli dla elementów ujemnych na miejsce, które wskazuje wskaźnik i zwiększ wartość wskaźnika tabeli z liczbami ujemnymi

K05: Scalamy Tabele ze sobą (nieujemne jako pierwsza)

K06: Wypisz Tabelę.

4.3 Dane we/wy i zmienne pomocnicze

- Dane wejściowe: Tablica nieposortowana;
- Dane wyjściowe: Tablica posortowana;
- Zmienne pomocnicze:
 - Tablice Ujemnych/Nieujemnych służą do przechowywania rozdzielonych liczb;
 - Iteratory Ujemnych/Nieujemnych do zapisywania do tablic i do liczenia ich długości;
 - Przesunięta tablica tablica, do której scalamy tablice nieujemnych i ujemnych;
 - Iterator przesuniętej tablicy do zapisywania do tablicy i do liczenia jej długości.

4.4 Rezultaty testów

Algorytm w każdym przypadku poprawnie wykonał przesuwanie na Tabeli. Oto parę przykładów:

```
Wygenerowana Tabica = [ 6 -7 8 4 -1 -7 9 8 -3 9 ]
Tabica po przesunieciu = [ 6 8 4 9 8 9 -7 -1 -7 -3 ]
```

Rys. 2 Test 1. (wcześniejsza wersja programu)

```
Wczytana Tablica = [ -10 5 8 -4 1 3 0 -7 ]
Tablica po przesunieciu = [ 5 8 1 3 0 -10 -4 -7 ]
```

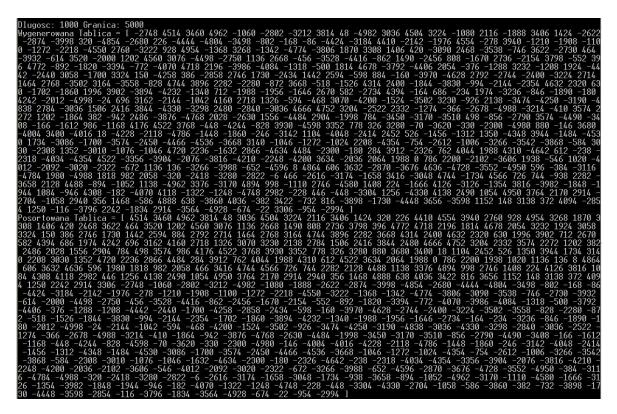
Rys. 3 Test dla tablicy pobieranej z pliku tekstowego (dane z przykładu dołączonego do zadania)

```
Dlugosc: 10 Granica: 100
Wygenerowana Tablica = [ -48 14 -40 62 40 98 88 -86 -52 -82 ]
Posortowana Tablica = [ 14 62 40 98 88 -48 -40 -86 -52 -82 ]
```

Rys. 4 Test 2. dla tablicy długości 10 liczb z przedziału [-100,100]

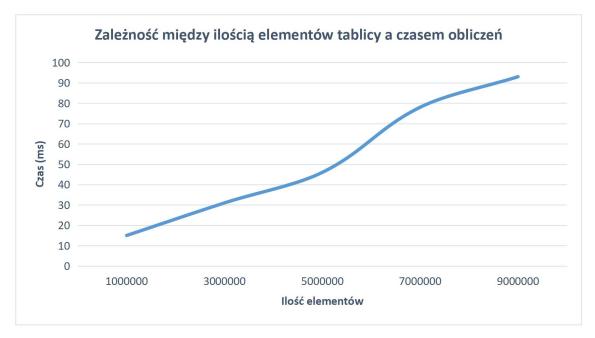
```
Dlugosc: 100 Granica: 200
Wygenerowana Tablica = [ 52 114 -140 162 140 -2 -12 -186 48 -182 -164 104 24 120 116 112 -194 -176 178 -74 2 -80 -54 120 -174 -44 -4 102 -2 -168 -86 -24 16 10 -142 24 154 122 -60 -10 92 100 -72 182 -150 -40 -22 128 154 -168 68 -142 26 194 -130 108 -1 94 20 110 68 62 54 22 70 64 68 186 -80 0 2 160 -124 -98 50 -64 -132 -56 72 -16 -62 -110 -56 8 -70 -64 -154 198 -152 -4 -28 -9 2 180 -194 28 -70 -82 196 14 -84 -118 ]
Posortowana Tablica = [ 52 114 162 140 48 104 24 120 116 112 178 2 120 102 16 10 24 154 122 92 100 182 128 154 68 26 194 108 20 110 68 62 54 22 70 64 8186 0 2 160 50 72 8 198 180 28 196 14 -140 -2 -12 -186 -182 -164 -194 -176 -74 -80 -54 -174 -44 -4 -2 -168 -86 -24 -142 -60 -10 -72 -150 -40 -22 -168 -142 -130 -194 -80 -124 -98 -64 -132 -56 -16 -62 -110 -56 -70 -64 -154 -152 -4 -28 -92 -194 -70 -82 -84 -118 ]
```

Rys. 5 Test 3. dla tablicy długości 100 liczb z przedziału [-200,200]

Rys. 6 Test 4. dla tablicy długości 1000 liczb z przedziału [-5000,5000]

Dalej wykonałam test sprawności zależny od ilości elementów. Ich liczba zwiększała się od 10000000 do 90000000. Co dopiero, takie liczby sprawiły, że biblioteki do mierzenia czasu wykryły jakąkolwiek zmianę czasu. Wyniki wypisane zostały w milisekundach.

Rys. 7 Wykres długości czasu działania przy zwiększającej się długości tablicy

Wniosek: Im więcej elementowa tablica, tym dłuższy czas wykonywania algorytmu.

5. Podsumowanie i wnioski

Założenia projektu udało się zrealizować relatywnie nieskomplikowanym obliczeniowo algorytmem, ponadto poradził on sobie bardzo dobrze, wykonanie algorytmu wręcz nie zajmuje żadnego czasu i co dopiero przy ogromnych długościach tablic mogliśmy wykryć czas działania, który i tak był liczony w tysięcznych sekundach. Przez specyfikę zagadnienia użycie algorytmu sortującego nie dawało nam pożądanego wyniku, więc użyłam w moim algorytmie bardziej codziennego znaczenia słowa sortowanie i podzieliłam liczby na ujemne i nieujemne. Ponieważ przechodziliśmy po tabelach w kolejności od lewej do prawej, tabele po "sortowaniu" mogą zostać ze sobą złożone bez dodatkowych operacji.

Podsumowując:

- 1. Program odczytuje dane liczbowe z pliku i zapisuje do tablicy.
- 2. Program zapisuje wynik do pliku.
- 3. Wykonano testy sprawdzające działanie algorytmu.
- 4. Program mierzy czas wykonania się algorytmu.
- 5. Kod opatrzono komentarzami.
- 6. Sporządzono schemat blokowy oraz pseudokod.

6. Appendix: kod programu

```
#include <iostream>
#include <ctime> //biblioteka potrzebna do losowania
#include <fstream> //biblioteka do wczytywania i zapisywania do txt
#include <chrono> //biblioteka do mierzenia czasu
using namespace std::chrono; //potrzebne do mierzenia czasu
using namespace std;
//Pierwsza funkcja sluzy do wczytania tabeli z pliku txt
int * WczytanieTablicy (){ //Funkcja zdefiniowana tak zeby nie przyjmowala zadnych argumentow i tak
zeby zwracala wczytana tablicy
  fstream wczytywanie; //Tworzenie zmiennej, do ktorej zapisany bedzie plik, typu do tego
przeznaczonego
  wczytywanie.open("Liczby.txt", ios::in); //Otwieranie wczeceniej przygotowanego pliku tekstowego
  int i=0; //Deklaracja iteratora ktory bedzie sluzyl do zapisywania danych i rownoczeœnie do zmierzenia
dlugoœci tablicy
  int * WczytanaTabela = new int[i]; //Tworzenie tablicy dynamicznej do ktorej zapisane beda liczby
  while(!wczytywanie.eof()){ //While wykonuje sie az skonczy sie plik
    wczytywanie >> WczytanaTabela[i]; //Po kolei wczytywane sa liczby na kolejne miejsca w tablicy
    i++; //Iterator jest zwiekszany przy kazdym wczytaniu liczby, co na raz liczy ile liczb jest wczytane
i sluzy do wskazania kolejnego miejsca na ktore wpisywana jest liczba
  }
  wczytywanie.close(); //Zamykanie pliku
  //Wypisywanie do konsoli wczytanej tablicy
  cout << "Wczytana Tablica = [ ";
  for (int j=0; j < i; j++) { //For idacy od 0 do i (ktore jest jest iloœcia liczb)
     cout << WczytanaTabela[j]<<" ";</pre>
  }
  cout << "]" << endl;
```

```
return Wczytana Tabela; //Funkcja zwraca wczytana tablicy
}
//Druga funkcja generuje tablice liczb naturalnych od -100 do 100
int * GenerowanieTablic (int N, int gran) { //Przyjmuje argument dlugoœci tabicy do wygenerowania
i granice rozrzutu wartości i zwraca tablice
srand((unsigned) time(0)); //Potrzebne do generowania liczb losowych
int * GenerowanaTablica = new int[N]; //Deklaracja tablicy dynamicznej na liczby
for (int j=0; j<N; j++){ //for dzialający N (przeslana do funkcji porzadana dlugoœæ tablicy) razy
  GenerowanaTablica[i]=((rand()%gran*2)-gran); //Wykonywanie na rand modulo np. 200 daje liczby od
0 do 200, a potem odjecie 100, daje liczby od -100 do 100
}
//Kolejna sekcja do wyswietlania, przeszkadza przy generowaniu duzej iloœci tablic
//cout<<"Wygenerowana Tabica = [ ";
//for (int j=0; j<N; j++){
// cout << GenerowanaTablica[j] << " ";
//}
//cout<<"]"<<endl;
return Generowana Tablica; //Funkcja zwraca wygenerowana tablice
}
//Glowana funkcja projektu, bierze tablice, znajduje w niej liczby ujemne i przesowa je na koniec
int * GlownaFunkcjaPrzesuwania (int PrzesuwanaTablica[], int N){ //Funkcja przyjmuje dwa argumenty,
tablice do przesortowania i jej długość, i zwraca przesortowana tablice
int * TablicaUjemnych = new int[N]; //Tworzenie pustej tablicy gdzie zapisane beda liczby ujemne
int IteratorUjemnych = 0; //Tworzenie iteratora ktory bedzie sluzyl do wstawiania do tablicy ujemnych i do
liczenia ich iloœci
int * TablicaNieujemnych = new int[N]; //Tworzenie pustej tablicy gdzie zapisane beda liczby nieujemne
int IteratorNieujemnych = 0; //Tworzenie iteratora ktory bedzie sluzyl do wstawiania do tablicy
nieujemnych i do liczenia ich iloœci
int * PrzesunietaTablica = new int[N]; //Tworzenie tablicy dynamicznej na finalny wynik
int IteratorPrzesunietejtablicy = 0; //Tworzenie iteratora ktory bedzie sluzyl do wstawiania do tablicy
```

finalnej

```
for (int j=0; j<N; j++){ //For wykonuje sie N (dlugoϾ tablicy) razy
  if(PrzesuwanaTablica[j]<0){ //Jeœli element tablicy jest mniejszy od zera to przejœcie do pierwszej
sekcji
     TablicaUjemnych[IteratorUjemnych]=PrzesuwanaTablica[j]; //Zapisywanie liczby do tablicy z
ujemnymi
     IteratorUjemnych++; //Zwiekszanie o 1 liczby ujmnych elementow i zarazem liczenie ich
  }else{ //Jeœli nie jest mniejszy od zera to do drugiej sekcji
     TablicaNieujemnych[IteratorNieujemnych]=PrzesuwanaTablica[j]; //Zapisywanie liczby do tablicy z
nieujemnymi
     IteratorNieujemnych++; //Zwiekszanie o 1 liczby nieujmnych elementow i zarazem liczenie ich
}
  for (int j=0; j<IteratorNieujemnych; j++){ //For wykonuje sie tyle razy, ile znaleziono liczb nieujemnych
     PrzesunietaTablica[IteratorPrzesunietejtablicy]=TablicaNieujemnych[j]; //Dopisywanie do Finalnej
tablicy liczb nieujemnych
     IteratorPrzesunietejtablicy++; //Zwiekszanie iteratora elementow w finalnej tabeli i zarazem liczenie
ich
  }
  for (int j=0; j<IteratorUjemnych; j++){//For wykonuje sie tyle razy, ile znaleziono liczb ujemnych
     PrzesunietaTablica[IteratorPrzesunietejtablicy]=TablicaUjemnych[j]; //Dopisywanie
tablicy liczb ujemnych (to dalej ten sama tablica z poprzedniego fora)
     IteratorPrzesunietejtablicy++; //Zwiekszanie iteratora elementow w finalnej tabeli i zarazem liczenie
ich (to dalej ten sam iterator z poprzedniego fora)
  }
return Przesunieta Tablica; //Funkcja zwraca przesunieta tablice
}
//Funkcja main, tu odpalane sa inne funkcje i ich obsluga
int main()
  int * Tablica; //Tworzenie tablicy dynamicznej do ktorej beda przypisywane wyniki
  cout << "Test wczytywania z pliku: " << endl << endl;
```

Tablica = WczytanieTablicy (); //Wywolanie funkcji wczytywania tablicy i przypisanie wyjecia do

zmiennej "Tablica" (czyli tablicy z pliku)

Tablica = GlownaFunkcjaPrzesuwania(Tablica,sizeof(Tablica)); //Wywolanie glownej funkcji gdzie argumentem jest tablica wczytana z pliku

```
//Wypisanie wyniku przesuwania
  cout<<"Tablica po przesunieciu = [ ";</pre>
  for (int j=0; j<sizeof(Tablica); j++){
    cout<<Tablica[i]<<" ";
  cout << "]" << endl << endl;
  //Tutaj 3 razy sa generowane, przesuwane i wyswietlana tablice o roznej dlugosci, zeby pokazac
dzialanie algorytmu
  cout<<"Test generowania Tablic:"<<endl<<endl;
  cout << "Dlugosc: 10 Granica: 100" << endl;
  Tablica = GenerowanieTablic (10,100);
  cout<<"Wygenerowana Tablica = [ ";</pre>
  for (int j=0; j<10; j++){
     cout << Tablica[j]<<" ";</pre>
  cout<<"]"<<endl;
  Tablica = GlownaFunkcjaPrzesuwania(Tablica,10);
  cout<<"Posortowana Tablica = [ ";</pre>
  for (int j=0; j<10; j++){
     cout << Tablica[j]<<" ";</pre>
  }
  cout << "]" << endl << endl;
  cout << "Dlugosc: 100 Granica: 200" << endl;
  Tablica = GenerowanieTablic (100,200);
  cout << "Wygenerowana Tablica = [ ";
```

```
for (int j=0; j<100; j++){
  cout << Tablica[j]<<" ";</pre>
}
cout<<"]"<<endl;
Tablica = GlownaFunkcjaPrzesuwania(Tablica,100);
cout<<"Posortowana Tablica = [ ";</pre>
for (int j=0; j<100; j++){
  cout << Tablica[j]<<" ";</pre>
}
cout<<"]"<<endl<<endl;
cout << "Dlugosc: 1000 Granica: 5000" << endl;
Tablica = GenerowanieTablic (500,5000);
cout << "Wygenerowana Tablica = [ ";
for (int j=0; j<500; j++){
  cout << Tablica[j]<<" ";</pre>
}
cout<<"]"<<endl;
Tablica = GlownaFunkcjaPrzesuwania(Tablica,500);
cout << "Posortowana Tablica = [ ";
for (int j=0; j<500; j++){
  cout << Tablica[j]<<" ";</pre>
cout<<"]"<<endl;
```

fstream zapisywanie; //Tworzenie zmiennej, ktora bedzie przekazywaæ dane do pliku, typu do tego przeznaczonego

zapisywanie.open("Wynik.txt", ios::out); //Otwieranie nowego pliku tekstowego do ktorego zapisywany bedzie wynik

```
zapisywanie << "Tablica po przesunieciu = [ "; //Zamiast "cout" mamy zmienna "zapisywanie" wiec
wszytko idzie do pliku txt
  for (int j=0; j<sizeof(Tablica); j++){
    zapisywanie << Tablica[j] << ";
  zapisywanie << "]" << endl;
  zapisywanie.close(); //Zamkniecie pliku
  fstream zapisywanie2; //Tworzenie zmiennej, ktora bedzie przekazywaæ dane do pliku, typu do tego
przeznaczonego
  zapisywanie2.open("Czasy.txt", ios::out); //Otwieranie nowego pliku tekstowego do ktorego zapisywane
beda wyniki
  for (int ile=1000000; ile<10000000; ile+=2000000){ //For wykonuje sie 5 razy, wartoϾ iteratora jest
na raz tez dlugoœcia tablicy ktora kazemy wygenerowaæ programowi. Jest ona tak duza bo co dopiero taka
dlugoϾ daje jakikolwiek czas dzialania
     Tablica = GenerowanieTablic (ile,200); //Wywolanie generowania tablic o dlugosci zgodnej
z iteratorem for'a
     auto start = high resolution clock::now(); //Start mierzenia czasu
     GlownaFunkcjaPrzesuwania(Tablica,ile); //Wywolanie glownej funkcji z wygnenrowana tablica
     auto koniec = high resolution clock::now(); //Koniec mierzenia czasu
     auto ms int = duration cast<milliseconds>(koniec - start); //Zapisujemy czas w typie double
w formacie milisekund
     cout<<"Test dla "<<ile<<" elementow. Czas wykonania: "<<ms int.count()<<"ms"<<endl;
     zapisywanie2<<ms int.count()<<endl; //zapisywanie kazdego czasu do pliku
  }
  zapisywanie.close(); //zamkniecie pliku
  return 0;
```

}